

TEZAU LITURGIC
5 OCTOMBRIE
HARALAMBOS BOUSIA

PARACLISUL
SF.IERARH-MUCENIC
ERMOGHEN,
EPISCOPUL SAMOSULUI

ATENA, 2020

5 Οκτωβρίου **Παρακλητικός Κανών** **εις τον Άγιο Ιερομάρτυρα** **Ερμογένη τον Θαυματουργόν**

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες
τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος ᾠ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε
τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι
θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν τροπαιοῦχον ἀθλητὴν Ἐρμογένην, τὸν ἐλκυσθέντα
εἰς Χριστοῦ θεῖαν πίστιν, παρὰ Μηνᾶ τοῦ Μάρτυρος
μεθ' οὗ καρτερῶς, αἰκισμοὺς καὶ μάστιγας καὶ τιμίου
αὐχένος, τμησιν καθυπέμεινεν εὐφημήσωμεν πόθῳ,
λιτὰς σεπτὰς αὐτούμενοι αὐτοῦ, πρὸς ἀθλοθέτην
Χριστόν τὸν Θεάνθρωπον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων
κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποσιῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους
σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Εἴτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ἑρμόγενης, Κύριον ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει. Χ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἑρμόγενης Μάρτυς περικλεές, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὁ
ἀθλήσας σὺν τῷ Μηνᾷ, τῷ Καλλικελάδῳ καὶ Εὐγράφῳ,
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν Χριστὸν καθικέτευε.

Ῥανίσιν αἱμάτων σου τῶν σεπτῶν, φοινίξας στολήν
σου, χρυσοῦφαντον τῆς ψυχῆς, Ἑρμόγενης εἵληφας
τὴν χάριν, κατακοσμεῖν εὐσεβεῖα σοὺς πρόσφυγας.

Μαρτύρων τῆς πίστεως θεαυγῶν, Ἑρμόγενης κλέος,
μὴ ἐλλίπης ὑπὲρ ἡμῶν, πρεσβεύειν τὴν πίστει σε
τιμώντων, καὶ ἀνυμνούντων σὴν ἔνδοξον ἄθλησιν.

Θεοτοκίον.

Οὐράνωσον φρόνημα τῶν πιστῶν, Σὲ μακαριζόντων,
ὥς Μητέρα τοῦ Λυτρωτοῦ, φιλόστοργον

Κεχαριτωμένη, καὶ χοϊκῶν πάντων ἄγρυ-πνον
Σώτειραν.

Ῥδὴ γ' . Οὐρανίας ἀψίδος.

Γεωργοὺς τῆς ἀγάπης, τῆς ἐν Χριστῷ ἔνδοξε, ἀθλητὰ
Ἑρμόγενες δεῖξον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, ὡς γεωργὸν
ἀκραιφνοῦς, ἀνδρείας θείῃ ἀρότρῳ, αἵματος
ὀργώσαντα τὴν Ἀλεξάνδρειαν.

Ἐλकुσθεῖς εἰς τὴν πίστιν, τοῦ Ἰησοῦ ἔπαρχε, τὴν
λαμπρὰν καὶ σωτηριώδη, Μάρτυς Ἑρμόγενες, παρὰ
Μηνᾶ σὺν αὐτῷ, κατηξιώθης ἀθλῆσαι, μεθ' οὗ νῦν
ιλέωσαι ἡμῖν τὸν Κύριον.

Νικητὴς ἀνεδείχθης κατ' ἀσεβοῦς τάγματος, σέβοντος
ὡς πρὶν σὺ εἰδώλων ἄψυχα ξόανα· διὸ πρεσβεύεις
Χριστῷ, νίκας ἱκέταις δωρῆσαι, κατ' ἐχθρῶν
Ἑρμόγενες, πάντων τῆς πίστεως.

Εὐσυμπάθητε Μάρτυς, λαμπροῦ Μηνᾶ σύναθλε, οὗ ἡ
γενναιότης εἰς πίστιν Κτίστου προσείλκυσεν, ὑπὲρ
ἡμῶν ἐκτενῶς τῷ φιλανθρώπῳ Κυρίῳ, πρέσβευε
Ἑρμόγενες, τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Σοῖς οἰκέταις εἰρήνην βιοτικὴν δώρησαι,
Κεχαριτωμένη Μαρία Σὲ μεγαλύνουσιν, ἀπλοῦσα
πᾶσιν ἡμῖν τῆς ἡσυχίας νεφέλην, Εἰρηνάρχου
Κτίσαντος, Μήτηρ φιλόστοργε.

Ἀξιώσον, βραβείων νίκης, Ἑρμόγενης ἀθλοφόρε, τοὺς
τιμῶντάς σε ἀκλινῶς, ἐν μάχαις ἀείποτε ἐχθρῶν, κατ'
ἀπίστων, μεγαλομάρτυς.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν
ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἰτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Παράσχου ἡμῖν ἰσχὺν ἐχθροῦ τὰ βέλεμνα, πατήσαι
στερρὲ μεγάλαθλε Ἑρμόγενης, ὁ πατήσας φρύαγμα,
μισοχρίστων σεβόντων φεῦ εἰδῶλα, καὶ σὺν Μηνᾷ
ἀθλήσας ἀνδρικῶς, ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ τῆς θείας
πίστεως.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Κλῆσιν Μάρτυς Ἑρμόγενης, τοῦ σεπτοῦ ὀνόματος τοῦ
Παντάνακτος, ἐν σταδίῳ ὡμολόγησας, πρεσβευτὰ
ἡμῶν πρὸς Κτίστην ἔνθερμε.

Ὑμνωδίαις ἐκάστοτε, στέφοντές σε Μάρτυς Χριστοῦ
Ἑρμόγενης, δυσωποῦμέν σε· ἐκδίωξον, νόσων ἀφ'
ἡμῶν ἀχλὺν σῇ χάριτι.

Ρεύμασί σου Ἑρμόγενης, ὁ καθαγιάσας τὴν
Ἀλεξάνδρειαν, τῶν αἱμάτων καθαγίασον, ρεῖθροις
πρεσβειῶν σου τοὺς ἱκέτας σου.

Θεοτοκίον.

Ἰκετεύομεν Δέσποινα, ἐξελοῦ Σοὺς δούλους παντοίων

θλίψεων, ἀναγκῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς
ἐκδεχομένους τὴν Σὴν εὐνοίαν.

Ῥδὴ ε' . Φώτισον ἡμᾶς.

Ὅλβον ὡς σεπτόν, ὑπεδέξατο Βυζάντιον, τὸ σὸν
λείψανον Ἑρμόγενες σεπτέ, παρὰ θῖν' ἀλὸς αὐτοῦ ὁ
ξένως ἔφθασε.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν, παρακλήσεσιν Ἑρμόγενες, καὶ
ἐκπλήρου τὰς αἰτήσεις τῶν πιστῶς, ἀνυμνούντων
κεφαλῆς σου θείας ἔκτμησιν.

Ὑμνοῖς σε ἀεὶ, καταστέφοντες Ἑρμόγενες,
δυσωποῦμέν σε· ἀπέργασαι ἡμῖν, τὸν Παντάνακτα
Μεγαλομάρτυς ἱλεων.

Θεοτοκίον.

Πάναγνε ἡμῶν Σὲ τιμώντων πόθῳ μέμνησο, Θεοτόκε
τῶν τοὺς ἄθλους τοὺς στερρόους, Ἑρμογένους
ἀνυμνούντων τοῦ ἀλκίφρονος.

Ῥδὴ στ' . Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἑρμόγενες, ἀθλητὰ μεγάλαθλε, τοῦ Μηνᾶ συναθλητὰ
τροπαιοῦχε, καὶ τοῦ Εὐγράφου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἀεὶ
Χριστὸν σὺν αὐτοῖς καθικέτευε, διδόναι δύναμιν ἡμῖν,
καὶ ἰσχὺν ἅμφω τρῶσαι τὸν δόλιον.

Ῥωννύμενοι, σοῦ ταῖς παρακλήσεσι, πρὸς τὸν Κύριον
τῆς δόξης βοῶμεν· Καλλικελάδου Μηνᾶ ὁ θαυμάσας,
τὴν παρρήσιαν τρισμάκαρ Ἑρμόγενες, καὶ ὑπ' αὐτοῦ
προσελκυσθεῖς, εἰς τὴν πίστιν ἀξίως δεδόξασαι.

Ἡ πάνσεπτος, λάρναξ τῶν λειψάνων σου, καὶ αὐτῶν
Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, εἰς Βασιλίδα τῶν Πόλεων
ξένως ἐλιμενίσθη ἀλκίφρον Ἑρμόγενες, πιστῶν
ἀπάντων στηριγμέ, καὶ ἀκέστορ καὶ φύλαξ καὶ
πρόμαχε.

Θεοτοκίον.

Μητρόθεε, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων
χριστωνύμων Σὸν Τόκον, τῶν ἐκτελούντων τὴν
πάνσεπτον μνήμην, τοῦ Ἑρμογένους λαμπροῦ
καλλιμάρτυρος, καὶ εἰς αἰῶνας εὐλαβῶς,
ἀνυμνούντων πληθὺν θαυμασίων Σου.

Ἀξίωσον, βραβείων νίκης Ἑρμόγενες ἀθλοφόρε, τοὺς
τιμῶντάς σε ἀκλινῶς ἐν μάχαις ἀείποτε, ἐχθρῶν κατ'
ἀπίστων Μεγαλομάρτυς.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ'
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα,
μητρικὴν παρρήσιαν.

Αἰτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸν αἰκισμοὺς καὶ εἰρκτὴν ὑπομείναντα, καὶ κεφαλῆς
πανιέρου ἀπότμησιν, νῦν Ἑρμογένην τὸν Μάρτυρα
μέλψωμεν, ὥς ἀθλητὴν τροπαιοῦχον αἰτούμενοι,
αὐτοῦ τὰς ἐντεύξεις πρὸς Κύριον.

Προκείμενον.

Θαυμαστός, ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ιε' 17 – στ' 2, 17 – στ' 2).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβείαις Ἑλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἑλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Εὐψυχε Ἑρμόγενες, Ἀλεξανδρείας τὴν χθόνα, ὁ
ἀρδεύσας ρεῖθροις σου, τῶν αἱμάτων πρόσδεξαι τήνδε
δέησιν, ἣν σοι προσάγομεν, τῶν φιλομαρτύρων, οἱ
χοροὶ καὶ πᾶσι βράβευσον, χαράν, ὁμόνοιαν, σθένος
ψυχικόν, ῥώμην δύναμιν, σοφίαν καὶ τελείωσιν,
ἀρετῆς καὶ ἁμφω ὑγιείαν, τοῖς ἐν εὐλαβείᾳ
προστρέχουσι νοῦ σου τῷ σεπτῷ, τῷ ἐν τῇ Λέσβῳ
μεγάλαθλε, Μάρτυς ἀκατάβλητε.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡραιότης Μαρτύρων, καθυπέμεινας χαίρων τὰ
κολαστήρια διὰ Χριστοῦ τὴν πίστιν καὶ ἄρνησιν
εἰδώλων πλάνης, Μάρτυς Ἑρμόγενες, ὁ ἰλεούμενος
νῦν ἡμῖν Θεὸν τὸν ζῶντα.

Νῦν τὸν ἔπαρχον πάντες, γεραρὸν Ἑρμογένην, τοῦ
εὐσεβόφρονος λαοῦ πρὶν τὸν διώκτην αὐτοῦ
ὑπερμαχοῦντα εἶτα μέλψωμεν κράζοντες· δογμάτων
προασπιστὰς ὀρθῶν ἡμᾶς νῦν δεῖξον.

Εὐμενῇ κηδεμόνα σὲ πλουτοῦντες προστάτην καὶ
ἀντιλήπτορα, Ἑρμόγενες γενναῖε, προσφεύγομεν ἐν
πίστει σαῖς θερμαῖς παρακλήσεσι πρὸς τὸν Σωτῆρα
Χριστόν, λαμπρὲ Μεγαλομάρτυς.

Θεοτοκίον.

Κακοδόξων τὰ σμήνη, Θεοτόκε Παρθένε,

ἀποσκοράκισον εὐχαῖς Σου ἀσιγήτοις πρὸς τὸν
μονογενῆ Σου Ἰησοῦν τὸν εὐίλατον καὶ Ὁρθοδόξων
χοροὺς κραταίωσον ἐν πίστει.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Δύναμιν δός μοι, ἰσχὺν Ἑρμόγενης πλάνου, τὴν
μανίαν ἐν τάχει πατήσαι, ὁ καταπατήσας, ὄφρὺν
λατρῶν εἰδώλων.

Ὑμνῶν σε κράζω· γενοῦ ἡμῶν παραστάτης, ἐν
κινδύνοις Ἑρμόγενης Μάρτυς, καὶ ταχὺς ἀκέστωρ, ἐν
πάσαις βίου ζάλαις.

Στενὴν βαδίσαι, ἀξιώσόν με τὴν τρίβον, ἀρετῶν
στεφανῖτα γενναῖε, ἀθλητῶν σταδίου, Ἑρμόγενης
κοσμητορ.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐν γαστρὶ Σου, Χριστὸν ξενίσασα Μῆτερ,
ἀπολαῦσαι ἡμᾶς τῆς ξενίας, οὐρανῶν Σοὺς δούλους,
ἀξιώσον Παρθένε.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Προστάτης ἴσθι πάντων, σὲ μακαριζόντων, ὡς
εὐτολμίας πυξίον Ἑρμόγενης, καὶ θησαυρὸν εὐψυχίας
πολυτιμότατον.

Ἐπάκουσον τῶν πίστει, προστρεχόντων Μάρτυς, ταῖς
σαῖς λιταῖς πρὸς τὸν Κτίστην Ἑρμόγενης, ὑπὲρ ἀγάπης
Οὗ αἷμα τὸ σὸν ἐξέχεας.

Ἰκέτευε δοθῆναι, πᾶσί σε τιμῶσιν, ἄμφω ὑγίειαν
Μάρτυς Ἑρμόγενες, ὁ παρρήσια κηρύξας Χριστοῦ
ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Χαρὰ χριστεπωνύμων, Κεχαριτωμένη, τῶν λυπηρῶν
μου ἀχλὺν ἐξαφάνισον, τοῦ Φωτοδότου Υἱοῦ Σου τῇ
θείᾳ χάριτι.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν
ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μαρτυρικῶς, σὺν Μηνᾷ τῷ θείῳ,
ἐπεσφράγισας βιοτήν, βρότειόν σου μάκαρ,
Ἑρμόγενες καὶ στέφος, χρυσόπλοκον ἀφθίτου, νίκης
ἀπείληφας.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν ἐν χορῷ, Θεῖον Ἑρμογένην, τὸν
ἀθλήσαντα σὺν Μηνᾷ, τῷ Καλλικελάδῳ, καὶ
θαυμαστῷ Εὐγράφῳ, ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ὡς
καλλιμάρτυρα.

Χαίροις γενναιότητος ποταμός· χαίροις ὁ χειμάρρους
εὐψυχίας μαρτυρικῆς· χαίροις θεία κρήνη,
Ἑρμόγενες ἀνδρείας, ἐκβλύζουσα καὶ τόλμης, ὕδωρ
αἰῶντον.

Σκῆνός σου τὸ πάνσεπτον σὺν αὐτῷ, τοῦ
Καλλικελάδου, εἰς τὸ πέλαγος τὸ ῥιφθέν, ἤκεν εἰς τὴν
πόλιν, τοῦ Κωνσταντίνου ξένως, Ἑρμόγενης πρὸς
αἶνον, σοῦ τῆς ἀθλήσεως.

Χαίροις τῆς ἀνδρείας ἡ ἀπαρχή, σύνοικε σοφίας καὶ
πυξίον ὑπομονῆς, ὁ Χριστοῦ τὴν πίστιν, Ἑρμόγενης
δοξάσας, σῇ ἀκραιφνεῖ ἐνστάσει, καὶ ρεῖθροις
αἵματος.

Δόξης ἀπολαύων τῶν οὐρανῶν, ὀλετὴρ εἰδώλων
ἀδοξίας με τῶν παθῶν, ῥύου ἀθλοφόρε, Ἑρμόγενης
τὸν πίστει, προστρέχοντα καὶ πόθῳ τῇ ἀντιλήψει σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς
Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον
καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθάμεν. Μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὖσπλαχνος καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός
ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου
καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη
Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοκήσομεν,
ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σύ γάρ ἡ
σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τα ἐξῆς
Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας καταξίωσον χαρᾶς, τῆς ἐν πόλῳ δόξης
ἀλήκτου, περικλεῆς ἀθλητά, εὐσταλὲς Ἑρμόγενες,
Μαρτύρων πρῶταθλε, ὁ ἀθλήσας ὡς πάσχοντος ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ, ἄλλου καὶ φιλόθεον, φαιδρύνας
σύνταγμα, κράζομεν μεγάλαθλε Μάρτυς, ἵνα
μεγαλύνωμεν πόνους, δι' ἀγάπην Κτίστου οὗς
ὑπέμεινας.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.